

Μπροστά στις ευεργεσίες

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Το μήνυμά του για την Κυριακή ΙΒ΄ Λουκά, 18 Ιανουαρίου 2026, εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων, στο οποίο τονίζει ότι η “ευγνωμοσύνη προς τον Χριστό έχει απόλυτη προτεραιότητα”.

Παρακάτω το μήνυμα:

Στήν σημερινή εύαγγελική περικοπή περιγράφεται ή αντίδραση τῶν δέκα λεπρῶν ἀπέναντι στόν εὐεργέτη Χριστό.

Ὁ ἕνας γύρισε λαχανιασμένος ἀπό το τρέξιμο, τή συγκίνηση, τή ἀγαλλίαση. Πέφτει στά πόδια τοῦ εὐεργέτου του καί τά φιλάει, τά λούζει μέ δάκρυα εὐγνωμοσύνης. Ὅπου νά ‘ναι θά πρέπει νά φανεῖ καί ὁ δεύτερος, κι ὁ τρίτος, κι οἱ ὑπόλοιποι πού ἔγιναν μέ τρόπο θαυμαστό καλά. Ἔτσι θά περίμενε κανείς. Ἄλλ’ ή

ώρα περνᾶ κι οἱ ἄλλοι δέ φαίνονται. Κι οὔτε πρόκειται ποτέ νά φανοῦν...

Ἐφυγαν... Ἦταν μαζί, ὅταν ἰκέτευαν γιά τή θεραπεία. Ἀφοῦ τήν πῆραν, οἱ δρόμοι τους χωρίστηκαν. «Ἀποκριθεῖς δέ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν• οὐχί οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δέ ἑννέα ποῦ; οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ εἰ μή ὁ ἀλλογενής οὗτος;»

Καί δέν εἶναι μόνον οἱ ἑννέα. Εἶναι σειρά ἀτελείωτη. Κι ὅλοι βιάζονται καί φεύγουν. Σημαδεμένοι μέ μιά ἄλλου εἴδους λέπρα: τήν ἀγνομωσύνη. Εἶναι ἡ φάλαγγα τῶν εὐεργετημένων ἀπό τόν Χριστό, οἱ ὁποῖοι ποτέ δέ γύρισαν γιά νά Τοῦ ποῦν «εὐχαριστῶ». Ἡ μορφή τοῦ Εὐεργέτου ἔσβησε ἀπό τή μνήμη τους.

Εἶναι κάτι πού βλέπουμε καί ψηλαφοῦμε καθημερινά στή ζωή. Ἴσως καί στήν προσωπική μας ζωή. Ἀντιμετωπίζουμε κατά καιρούς φοβερές δοκιμασίες, ἀτυχήματα, θανατηφόρες ἀρρώστειες, ἐπαγγελματικά, οἰκογενειακά ἀδιέξοδα. Ἀπελπίζομαστε, κλαῖμε, ἰκετεύουμε, ὑψώνουμε τή φωνή μας: «Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς». Κύριε, χανόμαστε. Ἀπό πουθενά δέν ἐλπίζουμε βοήθεια. Βάλε τό χέρι Σου! Ὅταν ὅμως ἔρθει ἡ ποθητή λύση, ξεχνοῦμε. Οἱ περασμένες δυσκολίες ὑποτιμοῦνται, ὁ εὐεργέτης λησμονεῖται.

Προηγουμένως βέβαια σκεπτόμαστε ὅτι μόνο ὁ Θεός μποροῦσε νά μᾶς βγάλει ἀπό τό ἀδιέξοδό μας. Ὅταν ὅμως ἐξερχόμαστε ἀπό αὐτό τά πράγματα ἐρμηνεύονται ὀρθολογιστικά. Καί τό οὐσιαστικότερο, ἡ στοργή καί ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖνο πού βρίσκεται πίσω ἀπό ὅλες αὐτές τίς περίεργες συμπτώσεις καί τά ἀπρόοπτα, παραμερίζεται, ξεχνιέται.

Μή ποῦμε ποτέ «Ἀργότερα», ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τόν Χριστό ἔχει ἀπόλυτη προτεραιότητα. Τό «εὐχαριστῶ» ὁ εὐγνώμων λεπρός τό λέει μέ ὅλη του τήν ψυχή, μ' ὄλο τό σῶμα, μ' ὀλόκληρο τόν ἑαυτό του. Νιώθει κανεῖς ὄχι ἀπλῶς τήν δύναμη καί τήν θερμότητα τῶν αἰσθημάτων, ἀλλά καί τήν εἰλικρίνεια, τό βάθος τῆς εὐγνωμοσύνης. Εὐτυχῶς, οἱ εὐκαιρίες δέν λείπουν γιά νά μιμηθοῦμε καί ἐμεῖς τόν εὐγνώμονα λεπρό. Ἡ εὐγνωμοσύνη δέν εἶναι μόνον καθῆκον καί χρέος. Εἶναι καί ἕνας ἰσχυρός μαγνήτης πού ἐλκύει τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.